

Krisztus és a részeg ember

Egyszer Jézus Szent Pállal járt-kelt. Pál fiatal és csinos férfi volt. Egy faluba értek, ahol éppen lakodalom volt. A cigány javában húzta és a vendégek táncoltak. Pál így szólt Krisztushoz:

– Jómester, én bemennék egy kicsit széjjelnézni.

Jézus így felelt:

– Pál, ne menj oda, ahová nem hívnak, mert megjáród!

– Miért járnám meg – felelte Pál –, hisz senkinek sem ártok –, s azzal bement a lakodalmas házhoz.

Rögtön észrevették és táncolni hívták, de ő nem akart menni, mert hozzá, mint szent férfiúhoz a tánc nem illett. Amint ott álldogált tánc közben egy részeg ember megrúgta, egy másik meg fejbe ütötte. Erre aztán kiment. Jézus rögtön megfeddette:

– Látod Pál, kellett ez neked, előre megmondtam, hogy megjáród!

Továbbmentek a falun keresztül vezető úton. A korcsmából éppen ekkor dülöngött ki egy részeg ember, de sehogy sem bírt tovább menni és a sárba esett. A pocsolóban egyre fohászodott:

– Istenkém, legalább hazáig segíts, sohasem bántalak meg többé!

Krisztus ezt látta és Pálhoz fordult:

– Menj, emeld fel és vidd haza!

Pál hozzáment, megfogta a kezét, s a részeg fölkel.

– Dicsőség neked Istenem a te szent kegyelmedért, hogy vezető embert küldtél hozzám, akárcsak Tóbiáshoz angyalt, máskülönben itt veszttem volna a sárban –, hálálkodott a részeg.

Otthon meg így szólt feleségéhez és gyermekeihez:

– Térdeljete le fiaim és feleségem a földre és imádkozzatok az Istenhez ezért az emberért, aki hazavezetett. A korcsmában voltam, de soha többé nem megyek oda.